

عنوان مقاله:

نقش زمان و مکان در تعمیم مصادیق احتکار با رویکردی به آرای امام خمینی(س)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 17، شماره 69 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سید محمد موسوی بجنوردی - استاد گروه فقه و حقوق و مدیر گروه حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تربیت معلم (خوارزمی)، تهران، ایران

افسانه مهدیان کرانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد فقه و حقوق، پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از روش های کسب درآمد و سود که امروزه رواج بسیاری دارد و اسلام آن را منع نموده احتکار می باشد. احتکار عبارت است از حبس و نگهداری طعام به امید و انتظار گرانی نرخ. احکام شریعت اسلام، بر پایه مصالح و مفاسد تشریح شده، و برای زمان خاص یا مکان خاصی نیست. با توجه به نقش زمان و مکان فقیه می تواند درباره احکام متغیر اسلام، حکم صادر نماید. با در نظر گرفتن عنصر زمان و مکان، نمود آرای امام را می توان در تعمیم مصادیق احتکار به وضوح دید. از دیدگاه ایشان نیاز و احتیاج مردم، فقدان باذل دیگر به حد کفایت و حبس طعام از قیود معتبر در صدق احتکار منهی عنه به شمار آورده شده؛ زیرا مقتضای بسیاری از روایات حرمت احتکار به طور مطلق بوده و در تسری حکم به موضوع احتکار تاثیر دارند. بنابراین حاکم شرع با اعمال مواردی مانند اجبار محتکر بر فروش کالا، نرخ گذاری بر روی اجناس احتکار شده و در مرحله آخر با مجازات محتکر به مقابله با احتکار می پردازد.

کلمات کلیدی:

احتکار، زمان، مکان، تسعیر، محتکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819805>

